

Waarom is toneel in de gevangenis belangrijk voor mij?

Enkele getuigenissen van gedetineerden die deelnemen aan het toneelproject 'Het huis dat tussen doornen staat'

In de zomer van 2003 deed ik voor het eerst mee aan een theaterworkshop. Het was heel leerrijk en ik hield er een positief gevoel aan over. Het personeel dat de voorstelling had gezien, benaderde me achteraf op een andere manier. Ik kreeg meer waardering als gevangene. Het is niet vanzelfsprekend om binnen deze muren je stem te laten horen, maar dit toneelproject bood me die gelegenheid en er werd naar mij geluisterd. Het is ook nu een ideale uitlaatklep om emoties, frustraties, fantasie en realiteit een juiste plaats te geven.

Geloof me, elke repetitie is een hoogdag voor mij. Vrij kunnen denken en spreken is een halve vrijheid op zich! Ik hoop met deze opgedane ervaring in het vrije leven iets te kunnen doen, want dit smaakt naar meer. Bedankt aan iedereen die dit project mogelijk maakte!

Danny

Omdat mijn broer en zus vroeger ook in een toneelstuk hebben gespeeld.

Om uit te zoeken of ik talent had om zoiets te doen.

Om te zien of ik doorzettingsvermogen heb.

Omdat ik op de toneelworkshop van vorige keer veel positieve reacties heb gehoord, nu wou ik er zelf wel eens deel van uit maken.

Omdat je bij toneel een ander personage moet worden, en dan vergeet ik even wie ik echt ben en waarom ik hier zit, uiteindelijk even iemand anders zijn.

Omdat ik bij toneel voor de duur van de repetities een vrije vrouw ben.

Omdat ik uiteindelijk eens iets zelf kon beslissen. Zoals je wel weet kunnen we hier niet veel beslissingen zelf nemen.

Omdat ik zo aan mijn familie kan laten zien dat het goed met me gaat en dat ik mijn zinnen kan verzetten. Ik wil hen ook even laten delen van dat zalige 'moment' dat hun dochter of zus zich even vrij heeft gevoeld.

Omdat ik op die manier nog eens echt mijn best moet doen, knopen doorhakken...

Opdat ik iets beter over mezelf zou kunnen denken. Voelen dat ik kan slagen als ik echt in mezelf geloof.

Omdat ik het gevoel had dat dit wel het grootste van het grootste kon zijn in gevangenschap. En weten dat we zullen slagen in onze missie.

Yoko

Het is voor mij niet de eerste keer dat ik aan een dergelijk project deelneem.

Ik vind het grandioos dat zulke dingen kunnen binnen de gevangensmuren.

Als je op de planken staat, vergeet je even dat je opgesloten zit en dat geeft een heel goed gevoel.

Tijdens de repetities is er een heleboel gelachen, geroepen, gevloekt en ja, er zijn ook tranen geweest.

Vroeger volgde ik enkele cursussen Creatief Schrijven bij Daniel Billiet, maar nu heb ik ontdekt dat hij ook als regisseur talent heeft.

Door dit toneelproject heb ik meer zelfvertrouwen gekregen en ben ik assertiever geworden.

Nicky

Ik ben met gemengde gevoelens aan dit toneelproject begonnen. Ik had namelijk nog nooit op een toneelscène gestaan en ik schrok aanvankelijk dan ook van wat me overkwam.

Het vlotte niet en ik dacht regelmatig om er de brui aan te geven. Toen ook het geknoei van sommige collega's erbij kwam, dacht ik bij mezelf: dit komt nooit goed!

Ik besloot toch door te bijten en mijn schrik voor een afgang te overwinnen.

Het creëren van een hechte groeps sfeer maakte het zeker waard om door te zetten

Het engelengeduld van één enkele persoon maakte het succes mogelijk.

Claude

'Het huis dat tussen doornen staat'

Een toneelproductie van en door gedetineerden

Met de steun van de Federale Overheidsdienst Justitie,

de Vlaamse Gemeenschap De Rode Anthraciet en in samenwerking

met Victoria de Luxe

Regisseur: Daniël Billiet

Spelers: Ankje, Claude, Danny, Glenn (penitentiair beambte), Nicky en Yoko

Techniek: Geert Vanoorlee

Geluidsband: Kurt Verleure

Filmbeelden: Kristof Bilsen

Tekening flyer: Ophelia

Ontwerp flyer: Hans Vansteenkiste

Speladvies: Greet Bilsen, Ophelia Van Keer, Dominique Willaert

Speelduur: 90 minuten

Genre: realistisch / fictie

Vorm: taferelen, tranches de la vie uit het hedendaagse gevangenisleven, en korte

fantastische scènes, droomscènes

Plaats: Gent, maar te situeren in elke Belgische gevangenis

Tijdssituering: hedendaags en fantasie

Decor: minimaal en symbolisch

Speciale effecten: lichteffecten – geluidsdecor

Bezetting: 4 dragende rollen (2 mannen en 2 vrouwen) – diverse bijrollen

Speciale dank aan volgende mensen voor hun bijdrage aan de toneelproductie:

Mevr. Hilde Duyck - Hogeschool Gent

In haar lessen Beeldende Expressie ontwierp zij met haar studenten van het departement Sociale Agogiek, afdeling Orthopedagogie van het 2de jaar 2B32 enkele weergaloze kostuums.

Dhr. Hans Van Steenkiste

Ontwerp van de flyer en de uitnodigingskaarten.

Drukkerij Snoeck – Ducaju en Zoon nv – Begijnhoflaan 464, 9000 Gent.

Levering van papier verwerkt in het decor.